

Het bijbelse kernwoord ark van Noach

I. HET OUDE TESTAMENT

תֵּבָה (n. Ges., Thes. 1481; FL, KS 1 175 f.; ZDMG 46 123 äg. Lw., doch ist es fraglich, ob spätäg. *t(j)be(t)*, kopt. *taibe* Kasten, v. alten *dbt* Sarg komme, Mü.; n. JA S 12. 516 f.; Jensen, ZA 4 272 f. KAT 398. 547 viell. dem Bab. entnommen (vgl. z. *טבב*); vgl. auch Lewy, Fw. 100) *ctb.* תֵּבָה; *f.* — Kasten, v. d. kastenartigen Fahrzeuge Noah; Gn 6 14 ff., u. dem kleinen Behältnisse, worin Mose ausgesetzt w. Ex 2 3. 5.†

Nevenstaande en onderstaande gegevens zijn verzameld uit Gesenius' Hebr. und Aram. Handwörterbuch; 16^e Aufl. 1915, en Abr. Trommius, Nederlandse Concordantie (6^e herz.dr.), s.v. teebah. Zie onder I.A.a.

I.A.a. Betekenis van de tekstgegevens

Het Hebreeuwse woord teebah wordt in het OT gebruikt voor:

- Gen.6:14vv: de ark van Noach
- Ex.2:3,5 : het biesen kistje waarin Mozes te vondeling werd gelegd

Het gaat ons in deze bijdrage om de eerstgenoemde betekenis. Daarvan wordt gesproken in Gen.6:14vv

I.A.b Samenvatting + toepassing

1. In Gen.6:9vv wordt ons verteld van Noach, dat hij genade vindt in de ogen des Heeren. Noach is rechtvaardig, een oprecht man in zijn geslachten en hij wandelt met God; 'hij onthoudt zich 'door de genade Gods van de algemene besmetting der wereld' (Calvijn).¹ Geheel in tegenstelling met de wereld om hem heen. Deze is verdorven voor Gods aangezicht. We lezen, dat de Heere ziet, dat de boosheid des mensen menigvuldig is op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos is (Gen. 6:5).² Daarom besluit God om de aarde te gaan verderven. Hij zegt nog niet direct, hoe Hij dat zal doen.

Met het oog daarop moet Noach een ark gaan bouwen. 'Noach moet aan alles wanhopen, om zijn redding door het geloof in de ark te zoeken.' (J. Calvijn, *a.w.*, blz.184).

- a. De ark zal een schip zijn, gemaakt van goferhout; dat is hout dat lijkt op het hout van een cypres³. Het Hebreeuwse woord komt alleen hier in het OT voor.
- b. De ark moet verdeeld zijn in kamers (vermoedelijk: nesten om de dieren te huisvesten) en moet van binnen en van buiten bepekt zijn met bitumen of 'asfalt'. Ze moet in drie verdiepingen gebouwd zijn en tenslotte afgedekt zijn met een dak. Ook moet er een deur in komen.⁴

¹ Johannes Calvijn, *Genesis*; vert. door S. O. Los; Middelburg 1898; blz.181.

² J. Calvijn schrijft: 'Laten de mensen daarom erkennen, dat zij zoals zij uit Adam worden geboren, een maaxsel zijn vol boosheid, en dat zij daardoor alleen verkeerde gedachten vormen, totdat zij een nieuw werk van Christus worden, en door Zijn Geest tot een ander leven worden omgezet ... Dat is..., dat zij een geest hadden, bedorven door de verachting van God, trotsheid, zelfzucht, eerzucht, huichelachtigheid, bedrog, ijdelheid...' (*a.w.*, blz.213).

³ Later gebruikten de Foeniciërs dit hout voor de scheepsbouw.

⁴ Als de wateren van de zondvloed gedaald zijn, laat Noach herhaalde keren een duif uit. Deze komt tenslotte terug met een olijfblad in zijn bek.

De ark zal 300 ellebooglengtes lang (= 150 m), 50 ellebooglengtes breed (25 m), 30 ellebooglengtes hoog (= 15 m). Een ellebooglengte (cubit) is ongeveer een halve meter. Er zijn verschillende berekeningen van deze afmetingen...⁵ De ark is een soort van bark, met een vierhoekige, kastvormige bovenbouw, zoals later in gebruik bij de Egyptenaren o.a. voor het vervoer van graan over de Nijl. ⁶ Een zeewaardig schip

De ark krijgt van God geen stuurman. De ark zal varen op de wateren als een door God bestuurd schip.

En dan zegt God ook tot Noach, dat Hij alle vlees zal ten onder doen gaan (al wat een adem des levens heeft). Maar Noach en de zijnen zal Hij door de ark in leven houden. En met hen ook de dieren (gevogelte en vee) die door God geleid, naar Noach zullen komen twee aan twee, mannetje en vrouwtje. Ook moet Noach genoeg voedsel ⁷ voor die alle verzamelen (van het reine vee zeven paren en van het onreine vee twee paren). Ook van het kruipend gedierte. En van het gevogelte: zeven paren. ⁸ Zo wordt er in de ark een aanzet voor de dierenwereld van de toekomst bewaard.

Noach is 600 jaar oud als de zondvloed begint. ⁹ De 17^e van de 2^e maand van Noachs 600^e levensjaar laat God het regenen op aarde: een constante plasregen 40 dagen en 40 nachten lang. De fonteinen van de grote afgrond (bronwellen onder de aarde) breken open, de sluizen van de hemel worden geopend. Als allen binnen zijn, sluit de Heere Zelf de deur van de ark. 'Die deur is zo ruim, dat er een olifant kan doorgaan' (J.Calvijn, *a.w.*, blz. 201). Maar nu kan er niemand meer door. De genadetijd om binnen te komen is voorbij. Zelfs de hoogste bergen komen onder water te staan; het water komt daar 15 ellen/ 7½ meter bovenuit. Noach is a.h.w. 'uit duizend doden gered' (Calvijn). 150 dagen lang is de aarde bedekt met de watervloed. De kosmos wordt bijna weer als in het begin een chaos.

Daarna neemt de waterstand af en komt de ark te rusten op de 17^e dag van de 7^e maand/ vijf maanden na het begin van de vloed op de bergen van Ararat.¹⁰ Op de 1^e dag van de 10^e maand werden de toppen van de bergen zichtbaar. Na nog weer 40 dagen doet Noach het venster dat hij kennelijk ook in de ark heeft gemaakt, open ¹¹ en laat een raaf uit. Die vliegt tekens heen

⁵ 'Verschillende schepen van het patroon van de ark, maar van smaller afmetingen, zijn gemaakt in Holland en Denemarken.' Aldus E-sword/ ISBE, s.v. Ark of Noah.

⁶ Aldus dr. G.Ch.Aalders in *Genesis* (Korte Verklaring), eerste deel hoofdstuk 1:1-11:26; Kampen zesde druk; blz. 206. Aalders merkt op, dat zulke kastschepen ook wel werden gebruikt om goden te vervoeren en dat deze vorm ook werd gebruikt voor het 'biezen kistje waarin Mozes te vondeling werd gelegd in de Nijl (om de aandacht van de badende prinses te trekken; als zou er een godenbeeld in zitten). Dit lijkt mij tamelijk ver gezocht. Met de theorie van de zgn. bronnensplitsing stemmen wij niet in, net zo min als dr. Aalders.

⁷ Het ligt voor de hand te denken aan plantaardig voedsel. Vgl. Jes.11:7.

⁸ Wellicht houdt de onderscheiding tussen reine en onreine dieren samen met het feit, dat er van eerst genoemden later mochten worden gebruikt voor de offerdienst.

⁹ Hoe lang Noach aan de ark heeft gewerkt, voordat de zondvloed kwam, wordt niet gezegd.

¹⁰ Over het gebergte van Ararat zie: 2 Kon.19:17; Jes.37:38; Jer.51:27; in het tegenwoordige Armenië (?). Dr. A. van Selms (De prediking van het Oude Testament), *Genesis deel I*; Nijkerk 1967, blz.117) gaat ervan uit, dat het gebergte met de bergen van Ararat niet gelijk te stellen is met het huidige gebied in Noord-Oost Turkije, Noord-West Tiran of de Sovjetrepubliek van die naam. Het ligt aanzienlijk zuidelijker, westelijk van de Tigris, waar deze Turkije verlaat om 35 km lang de grensrivier tussen Turkije en Syrië te vormen.'

¹¹ Hellmuth Frey, in *Das Buch der Anfänge* (Kapittel 1-11); Stuttgart 1958 (Die Botschaft des Alten Testaments), blz. 105 schrijft: 'Die Arche hat kein Fenster auf der Seite, nur oben ein Lichtloch. Man kan aus ihr nicht sehen, was geschieht....Noah vertraut sich also blind den Händen Gottes an, die mit

en weer. Totdat de aarde is opgedroogd. De raaf heeft zich wellicht tegoed kunnen doen aan op het water drijvende kadavers.

Daarna laat Noach een duif uit. Die komt aan de avond van de dag terug. Noach steekt zijn hand uit en neemt het moe gevlogen dier terug in de ark. Die had geen plaats gevonden voor het hol van haar voet. Na zeven dagen herhaalt Noach de oefening en zie tegen de avond komt de duif met een afgebroken olijfblad in de bek terug. En na nog weer zeven dagen komt de duif niet meer terug. Ze heeft blijkbaar een plekje gevonden in een boom om haar nestje te bouwen.

In het 601^e levensjaar van Noach, in de 1^e dag van de 1^e maand doet Noach het beschuttende dekkleed dat over het dak is gelegd, weg van de ark en dan, op de 27^e van de 2^e maand is de aarde opgedroogd en gaan Noach en zijn kinderen met al het gedierte op Gods bevel de ark uit. Ze bouwen een dankaltaar, offeren een brandoffer ¹² (van reine dieren) en loven God die de liefelijke reuk ervan ruikt en hen belooft voortaan de aarde nu niet meer te vervloeken en onder een allesvernietigend oordeel te doen komen. Vgl. Jes.44:9. Voortaan, zegt God, al de dagen der aarde zullen zaaiing en oogst, en koude en hitte, en zomer en winter, niet ophouden. 'De wereld wordt weer in haar oorspronkelijke vorm hersteld'

(J.Calvijn).

In onderscheid met wat de mens voor de zondvloed was toegestaan, krijgt de mens nu een heerschappij over de dieren, die ook inhoudt, dat hij het vlees van dieren eten mag. Behalve het eten van vlees met het bloed van het dier er nog in. Maar wie des mensens bloed vergiet, zijn bloed zal door de mens vergoten worden. Want God heeft de mens naar Zijn beeld gemaakt. God waakt over Zijn schepselen. Hij ziet er Zichzelf in terug.

2. God richt Zijn verbond met Noach en zijn nageslacht op. Boven hun hoofden staat als verbondsteken de regenboog. ¹³ Deze zal er ook vóór de zondvloed zijn geweest, maar mag nu dienen als pand van Gods trouw aan Zijn schepping. Zo ook J. Calvijn.

De Schepper laat zijn schepping niet voorgoed ten onder gaan. Noach en de zijnen zijn als rechtvaardigen nauwelijks behouden (1 Petr.4:18a). Dat wil maar niet zeggen, dat zij ter nauwer nood (bijna als de goddeloze wereld) waren omgekomen. Het betekent, dat zij in de grote nood van aanvechting en strijd (in de nood van hun bestaan in de ark) zijn gered. Want bedenk slechts, dat Noach het heeft moeten uithouden in de ark, ondanks 'de stank van de mest' (Calvijn).¹⁴

ihm machen können, was sie wollen, machen werden was sie versprochen hebben.'

¹² Een brandoffer dat gans verteerd wordt...Helmuth Frey (a.w., blz.113) schrijft: 'Om te leven en voor God te staan, is verzoening nodig, moet Gods rechtvaardige toorn verzoend worden. Alleen de dood kan deze verzoening geven, want het ganse leven is schuldig voor God. Zo ligt in de offerhandeling de belijdenis: des doods schuldig, op verzoening aangewezen te zijn.'

¹³ 'Het werkverbond komt tot uiting in Gen.2:16, 17. Het genadeverbond wordt gepenbaard in Gen.3:15.' Aldus dr. G.Ch. Aalders in *Genesis*, a.w. blz.211. 'In het verbond tussen God en mensen 'kiest God eigenmachtig zijn verbondspartner en bepaalt eigenmachtig aan welke verplichtingen deze en Hij zelf zich bindt. Het is Gods eer zulk een verbond niet eigenmachtig te verbreken.' Aldus Dr. A.van Selms, a.w.; blz.111

¹⁴ Zie verder ook in mijn website onder voordrachten/ bijbelse kernwoorden: regenboog.

3. De geschiedenis van Noach en de ark betekent de ondergang van de eerste wereld (vernietiging van alle leven) en het begin van een nieuwe wereld, opgebouwd door Noach en zijn acht gezinsleden. Het woord zondvloed (= zontvloed) = geweldige vloed. Een waarschuwing aan het adres van de mensheid, in het bijzonder in de eindtijd en dus aan ons.

II. HET NIEUWE TESTAMENT

II.A Het Griekse woord voor ark in het NT is kibootos

II.A.a Tekstgegevens/ korte omschrijvingen (o.a.volgens Trommius)

- Want gelijk zij waren in de dagen voor de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe, in welke Noach in de ark ging en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, alzo zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen (Matth.24:38/ Luk.17:27);
- Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welk hij de wereld heeft veroordeeld en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is (Hebr.11:7);
- In dewelke Hij ook, heengegaan zijnde, de geesten die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water, waarvan het tegenbeeld, de doop ons nu ook behoudt..(1 Petr.3:19v).
- En de oude wereld niet heeft gespaard, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, zijn achttal bewaard heeft, als hij de zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht (2 Petr. 2:5);
- Door welke de wereld die toen was, met het water van de zondvloed bedekt zijnde, vergaan is (2 Petr.3:6).

1. Onze tijd lijkt in veel opzichten op die van Noach. In het NT wordt daarvan de toepassing gegeven. De mensen zijn 'etende, drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende' Aldus Jezus (Matth.24:38/ Luk.17:27). Men leeft alsof er niets anders bestaat, dat een mens gelukkig kan maken. De Bijbel noemt zo'n wereldleven (genoeg hebben aan wat zicht- en tastbaar is) verdorven.

In de postmoderne tijd waarin wij leven heeft de twijfel aan Gods bestaan plaats gemaakt voor bruto ongeloof. Het geloof in een persoonlijke God boven de sterren wordt naar het rijk der fabelen verwezen. Dat alles in het grote heelal van oorsprong een ontwerp is van een intelligent Wezen (Intelligent Design), dat wil er bij hen die geloven in Darwins evolutie - theorie niet in.

De mens heeft zich losgerukt van de levende God en maakt zelf uit wat goed en kwaad is, al naar gelang dat die mens uitkomt. Dat brengt voort: een geest van materialisme, van brood en spelen. De massamedia doen daar nog een schepje bovenop met hun reclame van de meest perverse seksuele uitingen. Veel jonge mensen vluchten weg uit hun wanhopige vertwijfeling door zich over te geven aan een leven van genot, van 'uit je dak gaan'. Alom festivals met rockmuziek die nooit lawaaiërig genoeg kan zijn.

De mens van onze tijd is op een verschrikkelijke manier bezig om de grens tussen God en Zijn scheepsel ver te overschrijden. En ook zij die een vooraanstaande plaats in de kerken innemen en de Naam van God hoog dienden te houden, plegen verraad, wanneer zij in theologie en prediking, het Woord van God en de waarden en normen daarvan vervalsen en inruilen voor leefregels die de moderne mens in het gevele komen. De inzegening van zogenaamde alternatieve relaties is daar een teken van....¹⁵

Hoeveel verborgen kwaad dat in ons wordt gevonden, zijn wij bereid in ware ootmoed aan God en elkaar te belijden? Niet om zoveel mogelijk van ons 'imago' te redden. Niet omdat het ons spijt een beoordelingsfout te hebben gemaakt of omdat de publieke mening ons daartoe prest? Maar omdat er 'een droefheid is in ons hart die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt'; omdat het ons berouwt, dat wij Gods eer hebben geroofd en onze medemens stuk hebben gemaakt? Zodat die medemens niet meer in staat is om zijn leven lang nog iemand te vertrouwen.. En wie durft dan nog te zeggen: 'après nous le déluge' (na ons de zondvloed)? Ziedaar 'de toekomst van de Zoon des mensen'.

2. Zonder twijfel is er ook in onze zo verdorven wereld door Gods genade nog een volk als Noach. Hij heet in de Bijbel een vroom man en was een prediker der gerechtigheid. De Hebreeënbrief zegt, dat Noach een aanwijzing kreeg van God van de dingen die nog niet te zien waren en uit ontzag voor God de ark gebouwd heeft, tot redding van zijn gezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is (Hebr.11:7 in Herz, Statenvertaling).

Hoe vaak zal er om wat Noach deed gelachen zijn door zijn tijdgenoten. 'Noach, man, een schip bouw je toch niet op het platte land.' In het oog van de wereld is de prediking van Gods gerechtigheid dwaasheid. J.Calvijn schrijft zelfs (*a.w.*, blz.189), dat de goddeloze mensen in de tijd van Noach, hun handen niet hebben thuis gehouden om het werk in de war te sturen.'

Ook nu mogen Gods kinderen, dwars tegen de geest van de tijd in, verkondigers zijn van wat in Gods ogen gerechtigheid heet. Zij leven immers in de vreze Gods. Dat houdt zeker ook in, dat zij hun hart vast houden over de aanstaande oordelen van God. Daarom waarschuwen godvrezende ouders hun kinderen en roepen hen weg van de wegen der zonde. Daarom zal de wereld aan de gelovigen zien, dat de basis van hun leven ligt in een gerechtigheid buiten zichzelf in Christus Jezus. En daarmee stellen zij de wereld om hen heen in het ongelijk.

3. Terecht heeft J. Calvijn (*a.w.*, blz.187) de ark een schaduw van de kerk genoemd. Calvijn schrijft: 'Op dezelfde manier wordt de ark terecht met de kerk vergeleken' (Calvijn, *a.w.*, blz.202).

De redding van Noach uit de algemene watervloed wordt in het NT volgens 1 Petr.3:21. (door de dood heen) een tegenbeeld van de doop genoemd. De wijze waarop wij door de doop heil verkrijgen, komt met die bevrijding van Noach overeen.... Het onder ons vaak gebruikte doopformulier voor de kinderdoop bevat een doopgebed dat begint met de indrukwekkende woorden: O almachtige, eeuwige God: Gij Die naar Uw streng oordeel de ongelovige en onrechtvaardige wereld met de zondvloed gestraft hebt, en de gelovige Noach, zijn acht zielen, uit Uw grondeloze barmhartigheid behouden en bewaard...Hoe nodig om intijds

¹⁵ Enkele gedachten uit een preek over Gen. 7:16b en een preek over Gen .8 : 9a, 11b,12c (zie mijn website onder homiletica/ OT).'

redding te zoeken in de ark der behoudenis, Gods kerk en daarvan het pand en teken te verkrijgen in de doop.

Dat wij in onze Bijbel het bekende zondvloedverhaal nog steeds tegenkomen, krijgt tenslotte in het NT ook een persoonlijke toespitsing. Gezegend die mens die uit de algemene ellende van de wereld om hem heen gered, zijn rustpunt mag vinden in de uitgestoken hand van de meerdere Noach, zoals dat eens als volgt onder woorden is gebracht in een preek door Chr. H. Spurgeon.

Daarin vertelt hij van zijn eigen redding. Toen het oordeel van God losbrandde in zijn ziel en hij een verlorene werd in eigen ogen, vloog hij over de uitgestrektheid van de wateren als de duif van Noach. Met een 'verlangen zonder antwoord'. Nergens een plaats van rust. Elk ogenblik kon hij neerstorten in de vloed. En toen...Toen was daar opeens de uitgestrekte hand van Noach, omhoog geheven vanuit het venster. Daar viel de moe gevlogen duif in neer. Thuisgekomen in de ark.

De hand van Noach wijst ons heen naar de doorboorde hand van de Zaligmaker Jezus Christus. Daar wordt de rust geschonken aan een moegestreden zondaar die geleerd heeft te buigen onder het recht van God. 'Jezus, Uw verzoenend sterven is het rustpunt van mijn hart.' Als een duifje in Zijn hand. 'Er is een open venster. Er is een uitgestoken hand. Is uw uithoudingsvermogen om weg te vliegen, steeds verder van de ark vandaan, dan nog niet opgeteerd? Keer om! Keer terug! Is er soms iets in uw hart als bij een duif die over afstanden van honderden kilometers zijn duiventil terug weet te vinden? Is er soms nog enige herinnering aan uw verblijf in de ark? Een zondagsschoolversje dat zingt op de bodem van uw hart? Een plotseling sterfgeval van een vriend(-in)?' (Uit een preek over Gen.8:9a, 11b,12c).

4. Het eindgericht komt eraan. 'God heeft de oude wereld niet gespaard, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, zijn achttal bewaard, als hij de zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht (2 Petr. 2:5). De wereld waarin Noach leefde, 'de wereld die toen was, is met het water van de zondvloed bedekt zijnde, vergaan (2 Petr.3:6). Deze dingen worden ons in de 2^e Petrusbrief op het hart gebonden. De gewaarschuwde mens geldt voor twee.

Iemand zegt wellicht: Maar de wereld wordt toch niet meer voor de tweede keer door water geoordeeld. Zeker, maar wel door vuur. En wat is erger? Door vuur heen, zal God Zijn schepping restaureren. Dat houdt in een totale ondergang voor hen die God, hun Schepper hebben afgeschreven. En gelukkig houdt het ook in, dat er net als in Noachs geval een 'rest' zal overblijven (Noach en zijn acht zielen) waarmee God verder gaat. In het eindgericht zal Gods schepping niet totaal vernietigd worden, maar gelouterd door het vuur, gerestaureerd behouden blijven. Er komen nieuwe hemelen en een nieuwe aarde in welke gerechtigheid woont. Het is van groot belang om vast te houden, dat in de Heilige Schrift de schepping niet wordt afgeschreven. Ook niet na de zondeval (Gen. 3). God laat niet varen het werk van Zijn handen. Ook niet, zeker niet na de opstanding van Christus uit de doden. Juist dat laatste is in het Nieuwe Testament het bewijs, dat God raad heeft geweten met het stoffelijke bestaan van de mens. Pasen is de aan- en inzet van een nieuw begonnen leven. Nu reeds. En straks. God maakt alle dingen nieuw. Ik geloof de wederopstanding des vlees. 'Dit mijn vlees'. Het zal weldra niet meer een 'ziel-ig' lichaam zijn, onderworpen aan de wetten van de vergankelijkheid en aan de vloek van de zonde. Het zal een verheerlijkt lichaam zijn, aan dat van Christus aan de rechterhand van de Vader gelijkvormig. Maar het zal tevens een echt

menselijk lichaam zijn. Om met Calvijn te spreken: niets van het substantiële zal verloren gaan.

Daarbij komt, dat ook van de nieuwe hemel en van de nieuwe aarde moet worden gezegd, dat er continuïteit zal zijn met de kosmos die wij thans bewonen. De wereld zal vergaan door vuur. Maar ze zal ook gelouterd uit dat vuur te voorschijn komen. Het zal een wereld zijn van gerechtigheid. Ook bomen en dieren zullen het heil Gods uitstralen.

5. En dan tenslotte nog 1 Petr.3:20. Daar lezen we (in de Herz.Statenvertaling): Door welke (Geest; slot vs.18) Hij (Christus) ook, toen Hij heenging, (door Zijn heengaan/ hemelvaart) aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft (Zijn proclamatie heeft uitgeroepen), namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd; waarin weinige (dat is acht) mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop behoudt nu ook ons..¹⁶

Het is ook mogelijk deze moeilijke tekst aldus te verstaan: Christus heeft in en door Zijn Geest reeds eertijds door middel van Noach gepredikt tot de geesten die nu (in de dagen van Petrus' brief) in de gevangenis (de hel) zijn: de ongehoorzamen (rebelse mensen die niet te overtuigen waren in de tijd dat God alsmaar uitstel gaf van Zijn oordelen, toen Noach de ark gereed maakte.)....Zo ongeveer M. Henri. Hij verwijst voor de gevangenis als aanduiding van de hel naar Matth. 5:25; 2 Petr. 2:4v.

De vaak gegeven verklaring, dat met deze tekst bedoeld zou zijn, dat Christus na zijn heengaan, dat is tussen Zijn dood en opstanding naar de hel is gegaan en daar de geesten in de gevangenis (de hel; uit de dagen van Noach) heeft verkondigd, dat Hij Triomfator is, is niet juist. Soms wordt daar ook de conclusie uit getrokken, dat die geesten nog een herkansing kregen. Maar waar leest men dit in de Bijbel?

Laten wij uit de geschiedenis van Noach en de ark leren, dat de weg van de meesten nooit de beste is, noch de wijste of veiligste weg om te volgen; het is beter de acht in de ark dan de acht miljoen, verdrinken door de vloed en verdoemd tot de hel, te volgen (M. Henri).¹⁷

¹⁶ De geloofsuitspraak 'nedergedaald ter helle' van de Apostolische Geloofsbelijdenis na 'Die geleden heeft en gestorven is' houdt niet in, dat Christus na Zijn dood naar de hel is gegaan. Veeleer is bewaarheid wat Hij tegen de moordenaar aan het kruis zei: 'Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn'. De geloofsuitspraak 'nedergedaald ter helle' moet verstaan worden als een dubbele onderstreping van het voorafgaande 'gestorven en begraven', namelijk als een doorstaan van de helse smarten aan het kruis. Vgl. Heid.Cat, Zondag 17, vr.en antw. 44. Zie ook de Geloofsbelijdenis van Nicea en Athanasius..

¹⁷ In deze voordracht is gebruik gemaakt van 1. Gesenius' *Hebr. und Aram. Handwörterbuch*; 16^e Aufl. 1915, s.v. ark van Noach (Hebr.teebah); 2. Trommius' *concordantie*, s.v. ark van Noach (Gr. kibootos) 3. ISBE/ E-sword s.v s.v. Ark of Noah.. 4. Johannes Calvijn, *Genesis*; vert. door S. O. Los; Middelburg 1898; 5. Dr. A.van Selms (De prediking van het Oude Testament), *Genesis deel I*; Nijkerk 1967; 6. Dr. G.Ch.Aalders, *Genesis* (Korte Verklaring), eerste deel hoofdstuk 1:1-11:26; Kampen zesde druk; 7. Hellmuth Frey, in *Das Buch der Anfänge* (Kapittel 1-11); Stuttgart 1958 (Die Botschaft des Alten Testaments); 8 E-sword (comm.M.Hnri/ Keil-Delitzsch; 9. Robertson's Word Pictures in Bible Works ad teksten NT